

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Pavlem Kumprechtem ve věci žalobce: **L.K.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem v Hradci Králové, Pivovarské náměstí 1245, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2015, č.j. 1677/DS/2015/SR, **t a k t o :**

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 11. 2. 2015, č.j. 1677/DS/2015/SR, se z r u š u j e a věc se mu v r a c í k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení v celkové výši 11.228,- Kč, a to do 8 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta se sídlem AK v Praze 4, Na Zlatnici 301/2.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 11. 2. 2015, č.j. 1677/DS/2015/SR, žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí ze dne 7. 4. 2014, č.j. PD/729/2014/OD-VR/Kr, jako odvolání nepřípustné. Uvedeným prvoinstančním správním rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích). Měl se jej dopustit porušením jeho § 18 odst. 4, když dne 5. 1. 2014, v 15,36 hodin, na silnici č. 3/32551, u domu čp. 77 v obci Klášterská Lhota, okres Trutnov, při směru jízdy na obec Vrchlabí, jako řidič osobního motorového vozidla Suzuki Grand Vitara 2,4, registrační značky xxx xxxx, překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci stanovenou obecnou právní úpravou na 50 km/h o 21 km/h. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou odůvodnil následujícím způsobem.

I. Obsah žaloby

Žalovaný vydal nezákonné rozhodnutí, zamítl-li odvolání jako nepřipustné, neboť pokud měl za to, že osoba, která podala odvolání, nebyla ve věci zmocněna k činění úkonů (podání odvolání), měl ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu vyzvat podavatele k odstranění vad podání a k řádnému prokázání zastoupení. Ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu totiž nedává za povinnost správnímu orgánu pomoci podavateli odstranit pouze vady podání, týkající se skutkových či procesních námitek, které nebyly obsahem odvolání, nýbrž též případných formálních nedostatků, např. vlastnoručního podpisu. Stejně tak je povinností správního orgánu vyzvat podatele k odstranění nedostatků plné moci, pokud její formu či obsah považuje za nedostatečnou.

Žalovaný se žádným způsobem nepokusil žalobce vyzvat k odstranění vady podání a odvolání bez dalšího zamítl. Tím žalobci upřel právo na odvolání ve věci trestního obvinění. Žalovaný neměl bez dalšího odvolání zamítnout jako nepřipustné, nýbrž měl vyzvat M. J., který odvolání podal, k doložení zastoupení. Na podporu svého tvrzení se žalobce odkazoval na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2014, č.j. 4 As 52/2014-31, ze dne 29. 9. 2011, č.j. 4 As 27/2011-37 a ze dne 4. 11. 2003, č.j. 1 As 4/2003-48. V podrobnostech odkazuje krajský soud na obsah žaloby, která byla žalobci doručena, a který ji proto zná. ostatně se k jejímu obsahu vyjadřoval.

Žalovaný uzavřel, že odvolání bylo učiněno osobou k tomu oprávněnou, přičemž pokud měl žalovaný o existenci zmocnění pochybnosti, měl žalobce ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu vyzvat k odstranění vady podání. Protože tak však správní orgány zúčastněné na řízení neučinily, neposkytly mu dostatečnou ochranu jeho hmotných práv. Vzhledem k tomu žalobce navrhoval zrušit jak žalované správní rozhodnutí, tak i rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, jež mu předcházelo a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 11. 5. 2015. K věci samé v něm uvedl, že prvoinstanční rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí ze dne 7. 4. 2014, č.j. PD/729/2014/OD-VR/Kr, bylo doručeno zástupci žalobce K. S., prostřednictvím jím zvolené elektronické adresy dne 5. 12. 2014. Proti tomuto rozhodnutí mohlo být oprávněnou osobou podáno odvolání do 15 dnů ode dne jeho oznámení k žalovanému, prostřednictvím prvoinstančního správního orgánu. Patnáctý den ode dne oznámení rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí ze dne 7. 4. 2014, č.j. PD/729/2014/OD-VR/Kr, připadl na 20. 12. 2014, což byla sobota. Posledním den lhůty, kdy žalobce, resp. jeho zástupce mohl odvolání podat, bylo proto až pondělí dne 22. 12. 2014. Odvolání bylo podáno dne 19. 12. 2014, ale podala jej osoba neoprávněná.

Dne 19. 12. 2014 obdržel správní orgán I. stupně PLNOU MOC ze dne 5. 12. 2014, ve které K. S. udělil plnou moc M. J. k jeho zastupování ve všech správních

řízení ve věcech přestupků či správních deliktů. Tato plná moc byla ověřena pobočkou České pošty. A žalovaný pokračoval, že:

„V dané věci byl žalobce zastoupen na základě plné moci, která je právním vztahem, který vzniká mezi zástupcem a zastupovaným, podle § 33 odst. 1 správního řádu si účastník zvolí zmocněnce, a zákon proto s ohledem na tento svobodný projev vůle zmocnitel vůči zmocněnci omezuje možnost, aby namísto zmocněnce jednala na základě udělené plné moci jiná osoba. Zmocněnec proto může udělit plnou moc jiné osobě, aby místo něho za účastníka jednala (jde o tzv. substituční plnou moc), jen je-li v plné moci výslovně dovoleno, že tak může učinit, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak, tedy pokud zvláštní zákon nestanoví, že jiná osoba může jednat místo zmocněnce jménem zmocněnce přímo na základě zákona. Za jistých okolností tedy se připouští, aby i zmocněnec, který obdržel plnou moc, ji přenesl na někoho jiného, tedy aby si ustanovil za sebe zástupce nebo-li substituta. Z právních úkonů substituta pak vznikají práva a povinnosti přímo zmocniteli. Jelikož udělení substituční plné moci může působit vůči zmocniteli závažné právní následky, nelze substituční zastoupení připustit obecně, ale pouze na základě výše uvedených ustanovení. Substituční zmocnění je možné udělit v případech, kde toto oprávnění vyplývá přímo ze zvláštní právní úpravy (např. podle § 26 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, je advokát oprávněn dát se v rámci svého pověření zastoupit jiným advokátem). Na základě toho, co bylo uvedeno výše, dospěl žalovaný k závěru, že odvolání bylo podáno osobou neoprávněnou. Žalobce se domnívá, že nebylo jeho povinností vyzývat k odstranění vad podání. V daném případě se jedná o vztah žalobce a jeho zástupce, kdy žalobce si na základě své vůle stanovil v plné moci rozsah, ve kterém ho bude zástupce zastupovat a možnost substituce neuvedl. Pokud zástupce chtěl provést změnu v zastoupení, měl kontaktovat žalobce a dále postupovat v souladu s jeho vůlí.

Nepřípustné odvolání žalovaný na základě ust. § 92 správního řádu zamítl, aniž je přezkoumal postupem stanoveným v § 89 odst. 2 správního řádu, resp. dalších souvisejících ustanovení, týkajících se meritorního přezkoumávání prvostupňového rozhodnutí. Z tohoto důvodu nebylo třeba podatele vyzývat k odstranění vad podání dle § 37 odst. 3 správního řádu. Dále žalovaný neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení v této věci.“

Vzhledem k výše uvedenému žalovaný navrhoval žalobu zamítnout.

III. Jednání krajského soudu

Krajský soud poté přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního, zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“). Učinil tak vzdor požadavku žalobce bez jednání, když pro tento postup shledal důvody stanovené v § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., neboť orgány veřejné správy zúčastněné na řízení zatížily přestupkové řízení, ukončené žalovaným rozhodnutím, natolik závažnými procesními vadami, pro které nezbylo, než je bez jednání zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení (o tom ještě dále).

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

V dané věci bylo třeba odpovědět na otázku, zda proti rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí ze dne 7. 4. 2014, č.j. PD/729/2014/OD-VR/Kr, bylo podáno skutečně

odvolání nepřípustné, jak rozhodl žalovaný, či nikoliv. K tomu krajský soud ze spisu zjistil, že prvoinstanční správní rozhodnutí bylo doručeno zmocněnci žalobce K. S. dne 4. 12. 2014 (viz první věta odůvodnění žalovaného rozhodnutí). Žalovaný přitom vycházel z okolnosti, že odvolání proti němu mohlo být podáno nejpozději dne 22. 12. 2014, pokud mělo být včasné. Odvolání bylo podle žalovaného podáno včas, podala je ale prý neoprávněná osoba.

K tomu krajský soud ze správního spisu zjistil, že dne 19. 12. 2014 obdržel prvoinstanční správní orgán „Plnou moc“, v níž K. S., do té doby obecný zmocněnec žalobce, udělil plnou moc další osobě, a to M. J., aby místo něho dále za žalobce jednal. Takový postup správní řád umožňuje v ust. § 33 odst. 3, za předpokladu, že to bylo v původní plné moci výslovně dovoleno, že tak lze učinit, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odpovídá skutečnosti, že v původní plné moci ze dne 23. 1. 2014, zmocnitel (žalobce) takovéto zmocnění zmocniteli K. S. nedal. Pokud by tedy v mezidobí nedošlo ke změně, jmenovaný by nemohl k zastupování zmocnit další osobu, v konkrétním případě M. J. V těchto souvislostech je možno rovněž odkázat správní orgány na komentář v publikaci Správní řád, autor JUDr. Radek Ondruš, nakladatelství Linde Praha, a.s., 2005, v němž je na straně 137. uvedeno, že takové to na pohled závady mohou být prohlášením zhojeny, tedy vady plné moci dodatečně upraveny.

V tentýž den, tedy dne 19. 12. 2014, podal Ing. M. J., co by obecný zmocněnec žalobce, proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí odvolání, která specifikoval jeho značkou (PD/35/2014/OD-VR/Kr) a samozřejmě osobou žalobce. Prvoinstanční správní orgán toto odvolání bez dalšího postoupil žalovanému. Zde krajskému soudu neušlo, že v předkládací zprávě není o tom, že by bylo odvolání podáno nepřislušnou osobou, ani zmínka. Naopak v jeho stanovisku se uvádí, že „Odvolatel jako účastník je oprávněn podat odvolání proti rozhodnutí. Napadené rozhodnutí bylo odvolateli oznámeno prostřednictvím zmocněnce dne 5. 12. 2014, odvolání podal v zákonné lhůtě dne 19. 12. 2014.“ Žalovaný poté bez jakéhokoliv procesního úkonu ve věci rozhodl, přičemž zmíněné odvolání, podané v blanketní formě, jako nepřípustné zamítl. Přes kostrbatost odůvodnění žalovaného rozhodnutí lze z něho dovodit, že důvodem tohoto postupu bylo zjištění, že K. S. nebyl oprávněn udělit plnou moc další osobě, a to M. J.

Pro tento závěr ale neměl žalovaný oporu ve spisu. Odpovídá sice skutečnosti, že každé zmocnění je třeba jednoznačně a řádně doložit. Na plnou moc je ale třeba nahlížet jako na každý jiný úkon účastníka řízení (jeho zástupce) a má-li podle správního orgánu vady, pak správní řád obsahuje mechanismy k jejich odstranění, a to právě v žalobcem zmiňovaném ustanovení § 37 správního řádu. Bylo si třeba uvědomit, že v dané věci bylo podáno včasné odvolání, a pokud měl žalovaný pochybnosti o rozsahu právní moci, bylo jeho povinností postupovat v souladu s § 37 odst. 3 správního řádu a vyzvat podatele odvolání (případně i žalobce), ať své oprávnění k zastupování prokáže. Namísto toho přistoupil žalovaný k hodnocení plné moci staticky, jako kdyby čas od 23. 1. 2014, kdy žalobce zmocnil ke svému zastupování K. S., do doby zmocnění k zastupování M. J. dne 5. 12. 2014, neběžel a nemohla se stát řada změn majících důsledky pro vztahy mezi žalobcem a jeho zástupci. A že k takovéto situaci zřejmě došlo, o tom svědčí již samotný fakt podání odvolání. Proč by jinak M. J. podával odvolání ve věci, k níž by neměl žádný vztah?

Lze tak shrnout, že žalovaný porušil ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu, když za situace, kdy plná moc vzbuzovala pochybnosti o rozsahu zmocnění odvolatele, žalovaný je neodstranil postupem v něm uvedeným. Dopustil se tím těžké procesní vady, pro kterou krajskému soudu nezbylo, než žalované rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem zrušit, neboť mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Žalobce použil ke své argumentaci přílehlavou judikaturu Nejvyššího správního soudu, na kterou krajský soud též odkazuje. V dalším řízení (pokud již vůbec nezanikne trestnost daného přestupku) bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku.

V. Náklady řízení

Žalobce byl ve věci úspěšný, a proto má nárok na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s.ř.s.). Jeho důvodně vynaložené náklady soudního řízení spočívaly v náhradě soudního poplatku ve výši 3.000,--Kč, odměně advokáta za celkem dva úkony právní služby při zastupování po 3.100,--Kč (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby soudu - § 11 odst. 1 písm. a/a d/ a § 9 odst. 4 písm. d/ ve spojení s § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb /advokátní tarif/, v platném znění), a dále v náhradě hotových výdajů za celkem 2 úkony po 300,-- Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky). Náhrada nákladů řízení bez daně z přidané hodnoty by tak činila celkem 9.800,-Kč. Protože je ale zástupce žalobce (Mgr. Jaroslav Topol, advokát) plátcem daně z přidané hodnoty, jak krajskému soudu doložil, byla k uvedené částce podle § 57 odst. 2 s.ř.s. ještě připočtena výše této daně z odměny za zastupování a náhrad hotových výdajů ve výši 1.428,-Kč, takže celková výše náhrady nákladů řízení činí 11.228,-Kč.

Náklady řízení je žalovaný povinen zaplatit podle výroku č. II tohoto rozsudku zástupci žalobce, neboť je advokátem (viz § 64 s.ř.s. a § 149 odst. 1).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti

pokračování

51A 3/2015

němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 30. března 2016

JUDr. Pavel Kumprecht, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iveta Kyrlová